Ч. 125 Неділя 7 (19) червня 1898. Рік VIII

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

**Редакция і Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 8.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жаданє за зложенєм оплати почтової.

**Рекламациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата** у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостьвах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·75
Поодиноке число 3 кр.

## Вісти політичні.

*(Реформа законів о товариствах акцийних. — Запеचречене Pest.-Lloyd-а і міністер Люкач о §. 14 австрийскої конституциї. — Віденьскі ґазети о маніфестї вірноконституцийної партиї. — Розрухи в Альбанії. — Чутка о перенесеню хіньскої столици в глубину краю. — Справа Филипіньских островів).*

Правительство постановило взяти ся до реформи законів о товариствах акцийних. Міністер фінансів др. Кайцль виходить з того становища, що заряд фінансовий возьме ся зараз до тої реформи і переведе єї як найскорше і то на тій основі, щоби дотеперішну систему концесийну усунути і дозволити свободу основуваня товариств акцийних. При новій системі товариств акцийних треба буде лиш о стілько призволеня властий державних, о скілько сам предмет підприняття, без взгляду на єго форму буде підпадати загальному обовязкови концесіонованя. Засада свободи стоваришеня має бути консеквентно переведена. Матеріяльні норми закона о товариствах акцийних мають бути достаточно острі, але не обезсиляючі духа підприємчивости. Контроля державна має бути обмежена що до обему, але сильнійша що до змісту. Аж до остаточного переведеня реформи закона о товариствах акцийних предкладає міністерство фінансів установити тимчасом реґулямін, котрий має бути оголошений в дневнику законів державних і буде обовязувати правительство а публику буде з достаточною певностию орієнтувати. Що-до формального поступованя предкладає міністерство видати лїсту коротких питань до фахових кругів і утворити специяльний комітет міністеріяльний, котрий би міністерство фінансів від часу до часу скликувало.

На вість, пущену Egyetertes-ом, котру ми вчера занотували, одержав Pest.-Lloyd уповажненє заявити, що всї поголоски о розвязаню угоди торговельної межи Австриєю а Угорщиною і о відобраню назад предложень угодових суть лиш видумкою деяких угорских ґазет.

Підчас опогдашної дискусиї в угорскій палатї послів над предложенєм правительства о податку консумцийнім заявив міністер Люкач, що хоч оба проєкти, австрийский і угорский суть в засаді однакові, то однакож не виготовлено і не предложено на ніякій основі якоїсь формальної умови. Для Угорщини есть то малої ваги, чи податок консумцийний в Австриї буде залагоджений в дорозї парляментарній чи за помочию §. 14. Вистане кождий спосіб, котрий єсть згідний з конституциєю. Примінєнє §. 14 в деяких случаях і в деяких справах не єсть ніяк супеpечне з конституциєю. Параґраф 14 єсть інтеґральною частию австрийскої конституциї, а хто того не знає, той очевидно не знав анї не знає австрийскої конституциї і австрийских основних законів. Як доси, то правительство австрийске робить лиш то, що предвиджене в конституциї і нема причини виступати против него. — Остаточно приняла палата всї предложеня правительства без зміни.

N. fr. Presse і N. W. Tagblatt приписують велику вагу маніфестови вірноконституцийної більшої посїлости. Перша з тих ґазет каже, що конституция мусить бути дійстно дуже загрожена, коли вірноконституцийна більша посїлість так дуже застерігає ся против єї змін. Після N. fr. Presse маніфест заявляє ся рішучо за знесенєм розпоряджень язикових, а правительство ґр. Туна повинно прийти до переконаня, що на тій точці всї Німцї суть згідні. N. W. Tagblatt каже, що маніфест есть рішучо критикою дотеперішної діяльности правительства в справі язиковій.

В Альбанії понад сербску і чорногорску границю закипіло знову. Настали розрухи, котрі ширять ся аж по Новий Базар, а в котрих бере участь, як кажуть, 20.000 Альбанців. З Цетинї доносять, що опогди над турецко-чорногорскою границею прийшло до великої різнї. Борба тревала цілий день аж до 7 год. вечером. Богато жінок і дїтий християньских хотїло утїкати за чорногорску границю, але музулмани здогонили їх в дорозї і всїх вирізали. — З Білграду знов доносять: В ночи з 10 на 11 с. м. відділ збройних Альбанців разом з відділом правильного войска турецкого перейшов на сербску сторону коло Яблониці і напав там на пограничний острог. Меж напавшими а пограничною сторожию сербскою прийшло до завзятої борби, котра тягнула ся кілька годин і остаточно прогнано напастників. Сербія і Чорногора поробили енерґічні кроки в Константинополи а Порта ухвалила вже вислати войско в загрожені сторони.

Від якогось часу удержуєсь упорно чутка,

---

8)

# Послїдна воля.

*(Із шведского. — Віктора Ґуґа Вікстрема).*

(Дальше).

Ми приїхали ще в пору на обід, а Івонні було про все байдуже і она побігла до своєї комнати. Єї мама заздріла, що она чогось блїда, але Івонна оправдувала ся тим, що підчас їзди голова єї розболїла. Я з свого боку не згадував і словечком про нещасливу пригоду, котра на мій погляд була далеко небезпечнійша, як сьмілїй їздкини здавало ся. Але що їй в самім дїлї не стало ся нїчого, було найлїпшим доказом то, що она зараз на другий день вибрала ся верхом на прогульку.

Тимчасом ся подія, хоч як незначна сама в собі, зробила в менї справдешну революцию. З моєї прихильности для Івонни виросла в одній хвили не даюча дихати пристрасть. Она менї в ночи привиджувала ся. Я убожав єї, розпливав ся в нїй. Без неї не було менї житя на сьвітї. А хоч би менї прийшло ся ставати перед Богом на страшнім судї, хоч би докола мене і міліони голосів гудїли, то я все-таки не чув би був ніякого иншого голосу лиш єї, не видїв нїчого лиш єї постать.

Перша любов! Неодна любов єсть сильнїйша, чистїйша, глубша, як перша любов, але она має то першеньство перед всїми, що в нїй єсть незломана сила, що то омоломлюча нагоц весни, сьвіжість першого разу. Она сполучає в собі небо і землю.... в любкою яко царицею сьвіта. Нема в нїй нїяких побічних гадок, нїякого вирахованя і викрутів. Она як та жертвенна поломінь в гаю природи. Чим висше палахкотить, тим скорше згарає, але як-раз в тім згараню лежить жертва тої сили, котра сотворила красу сьвіта.

Але любов без взаїмности! Противорічність природи. Якійсь силї не вільно іти за своїм стремленєм, пекуча воля розбиває ся об тверді як зелїзо скали, горяче серце корчить ся на смерть, граючий ся дух, рухлива уява пукають до дверий божевільности.

Моя любов не знайшла собі взаїмности. Високородна, горда Івонна не була тою женщиною, що схотїла би була знизити ся до мене. А все-таки хиба-ж не заблиснув иноді в єї очах промінь дружливости, хиба-ж не відозвав ся иноді щирий тон в єї голосї?

Она казала менї і в дальших своїх прогульках їздити за собою. Єї братови вже навкучилось було то безупинне ґальпованє і він казав менї єї пильнувати, щоби їй щось не стало ся.

А може я міг мати яку надію?

Лїпше поговорити, хоч би то вийшло менї на згубу, як мовчати і загибати. Я постановив за всяку цїну осьвідчити ся.

Одного дня по полудни їздили ми далеко, аж до Валон д'Ескубу, і вертаючи назад спочивали коло малої бистриці. Івонна сїла собі над самим берегом; я привязав конї до якоїсь ялиці і дивив ся на ню, як она без мисли кидала сухе галузє на шумячу воду.

Тепер або нїколи. Я підійшов до неї на пальцях, вкляк на колїно перед нею, і просячи, промовив: Панно Івонно, Ви добрі і благородні, чи зробите менї ласку і послухаєте мене хвилинку?

Она глянула на мене своїми великими синїми очима з бровами як шнурочки.

— Говоріть, лиш Вілю! Я ще спочиваю і не маю що робити, хиба Вас слухати.

Дрожачим голосом говорив я дальше:

— Панно Івонно, простїть менї, коли з моїх уст понесуть ся сьмілї слова! Простїть бідному паробкови від коний, що він глянув у сонце і з тої пори темно єму в очах. Простїть єму, що він Вас убожає, що словами мусить висказати свою любов.

— Я Вас люблю! З тої пори, коли Ви свою головку сперли на мою грудь, коли я Ваше чоло зливав водою, виджу лиш Вас в цїлім сьвітї, лиш Вас одних. Простїть менї, я люблю Вас!

Я би був ще дальше так говорив, але мої слова перебив голосний сьміх, гордий, зухвалий сьміх. Підчас того Івонна дивила ся на мене, але замість звичайної холодности пробивала ся в єї очах погорда.

Висказ любови паробка від коний! Що за безвстидність! Чи гадаєте дійстно, що я могла би хоч би лиш на хвильку слухати Вас з иншим чувством, як з чувством погорди? Паробок від коний! Чи Ви не знаєте того, що належите до иншого рода людий? Кажете, що я Вам позволила... зробити менї прислугу. Авже-ж, бо Ви прецї мій слуга. Як би то було стало ся перед паном з мого товариства, то я би була радше умерла, як то єму позволила. Я би могла в Вашій присутности і купати ся,

що хіньский цісар постановив перенести свою столицю з Пекіну в глубину краю, до міста Сі-пґан-фу в провінциї Чен-сі. Кажуть навіть, що вислано вже войско, котре має обступити дорогу, котрою буде їхати цісарский двір. Здає ся, що в сїм проектї, коли він єсть дійстно, дїлає анґлїйска рука.

З Ню-Йорку доносять, що правительство Сполучених Держав займало ся оногди становищем Німеччини супротив забраня Филипиньских островів Американцями. Має бути вже постановленою річию, що Сполучені Держави заберуть Филипиньскі острови, а коли би хто тому противив ся, то готові навіть збройно виступити супротив него.

---

# Новинки.

*Львів дня 18-го червня 1898.*

— **Іменованя.** П. Мінїстер судівництва іменував судовими ад'юнктами авскультантів: Тад. Малиша для Мостів великих, Володисл. Головецкого для львівского висшого суду краєвого без означеня місця служби, Вас. Бережаньского для Перемишлян, Ів. Перацкого, Ад. Жмурка і Іл. Ілясевича всїх трех для львівского висшого суду краєвого без означеного місця служби.

— **Перенесеня.** Президент окружного суду в Самборі др. Саганек перенесений на власну просьбу до Сянока, а не на пенсию, як було вчера хибно подано.

— **Школа дорогових кондукторів.** Дня 16 падолиста буде отворена коло Видїлу краєвого у Львові перша кляса практичної школи дорогових кондукторів. Таких кляс буде три, а наука в них буде відбувати ся пять місяців зимових до половини цьвітня кождого року, а відтак 7 лїтних місяців будуть відбувати ся практичні вправи в роботах в поли. Шкільний курс буде розпочинати ся що три роки. Кандидати, котрих число буде обмежене, мають піддати ся вступному іспитови з обсягу наук подаваних в перших трех клясах реальних шкіл. Щоби науку могли побирати і незаможні кандидати, установлено стипендиї по 25 зр. місячно на час зимової науки, а в лїтї відповідну заплату за роботи в поли. Хто одержить стипендию, буде мати право безплатно уживати книжок і приборів шкільних. Речинець вносити подання установлений до дня 1 жовтня с. р.

— **Руский народний театр в Перемишли** представить ві второк дня 21-го червня с. р. на бенефіс п. А. Шеремети звістного коміка рускої сцени „Вихованця", комедию в 3 актах Н. Янчука зі сьпівами і танцями укладу п. Й. Стадника. Бенефісант відограє ролю „Свата" одну з найудатнїйших креаций свого репертуару. Надїємо ся, що перемиска і доокочилна публика радо поспішить того вечера до театру, щоби побачити давно вже не грану на нашій сцені знамениту комедию, а також, щоби віддати признанє совістній працї і талантови бенефісанта. Розпічне представленє „Привіт", хорал о. М. Конка на мішаний хор з басовим сольом п. И. Рубчака; в тім хоралї виступить цїлий концертовий хор театру.

— **Пригода на зелїзници.** Ц. к. Дирекция зелїзниць державних оповіщує: Поїзд особовий ч. 1212 виходячий зі Стрия о годині 10 мін. 15 вечером наїхав передвчера дня 16-го с. м. в стациї Дубляни на поїзд товаровий ч. 1287, при чім одну льокомотиву і 3 вози трохи ушкоджено. Один подорожний скалїчений в голову а двох инших подорожних, 5 кондукторів, один машиніст і один палїй дізнали легких скалїчень. Поїзд особовий спізнив ся в наслїдок того о 5 годин.

— **Аматорске представленє.** Дня 12 с. м. відбуло ся в Белзї силами аматорскими селян з Жужеля представленє „Наталки Полтавки", при співучасти капелї селяньскої з Махнова. Що-до вибору штуки мож би замітити, що для сил аматорских дає та комедіо-опера певні трудности, тяжкі до поборення; тож взявши се на увагу, треба признати, що селяни аматори не мало мусїли вложити свого труду, виводячи єї на сцену. А коли впрочім в самій грі були які малі недостатки, котрі без сумнїву і інтелїґентним аматорам лучають ся, то передовсїм годить ся піднести з признанєм докладне вивченє роль аматорами, в чім нераз храмають, на шкоду самої штуки, і фахові сили театральні. — Дуже миле вражінє вчинила на публику селяньска капеля з Махнова коло Рави рускої, вишколена трудом тамошного учителя народної школи п. М. Горницкого. Справдї подивляти приходилось, слухаючи гри з нот кільканайцяти-лїтних хлопців музикантів, тую їх вправу за 10-місячний доперва час науки, але ще більше подиву і признаня гідна та праця, яку мусїв вложити в се дїло їх учитель. — Вкінци годить ся піднести і то, що перед і по представленю відспівав хор белских міщан надпрограмово три пісни: „Заспівай ми соловію", „Чом річенько домашная" і „Завіщанє". чим причинив ся також до піднесеня сего вечера.

— **Господарске віче** відбуло ся в Нижанковичах при участи около 200 селян, під проводом кн. Володисл. Сапіги. Віче ухвалило кілька важних резолюций. Між иншими предложив селянин Кміть, щоби контракти до 500 зр. можна було заключати без нотаря в громадї і щоби зниженo оплати від спадщин. Вкінци рішено жадати переведеня пертрактаций судами, увільненя від оплати спадщин до означеної висоти і щоби селяни могли заключати контракти в судах Що-до окружних акушерок рішило віче жадати знесеня окружних акушерок, але щоби селянки, що хотять учити ся акушериї, одержували запомогу. Дальше рішило віче жадати від Видїлу краєвого і від правительства віддаваня громадам достави материялів на дороги, приспішеня податкових опустів, відписаня відсотків від залеглих податків, зниженя ґрунтового податку і означеня minimum землї вільної від податку.

— **О противжидівских забуренях** в західній Галичинї доносять урядово отсї дальші подробиці: Найгрізнїйше представляє ся положенє у Фриштаку, де дня 16 с. м. по 3-ій годинї з полудня почала товпа розбивати склепи, нападати і бити жидів. Коли всякі заходи властий, аби втихомирити напастників не удали ся, ужила жандармерия оружия. Від вистрілів упало на місци 6 людий, пятьох було тяжко ранених, а кількох легко. Трех ранених вже померло. Жандармерия мусїла тим більше ужити оружия, що товпа кинула ся і на неї, один жандарм дістав косою по голові, а другому колом зломано баґнет.— В Яслї спокій. Дуже богато селян арештовано. — Забуреня вибухли також и Ліхтари, Жулковій, Старинцях, Липівку і Сенетници. — В горлицкім повітї в Кригу, Кобилянцї, Лининках, Доминиканцях, Сярах, Соколї викликали забуреня робітники нафтових копалень. Зрабовано коршму в Соколї. На місце прибуло войско з Нового Санча. — Вчера розрухи по части втихомирили ся.

— **Поздоровленє з бальона.** Страшний переляк огорнув недавно вояка, що стояв на сторожи перед касарнею стрільцїв в Лїббен (в Прусах).

---

бо панна Салїєр-Боранпар знає лиш людий, що вийшли із крови столїтий.

Всякої иншої відповіди міг я від неї сподївати ся, лиш не сеї. Отже в єї очах був я без роду, якийсь парія, котрого їй не вільно було доторкнути ся, мало що не зьвіря, стояче трохи висше як єї кінь.

Удар був занадто добре виміреший, як щоби хибив. Що-ж я мав на то сказати? Я поліз на сам край берега і обмив собі горяче чоло студеною водою. Зробивши то встав я і чекав вже, що она прикаже.

Ніби з якимсь милосердием в очах відозвала ся она:

— Та-ж Ви блїді як смерть. Може Ви слабі?

— Чи я слабий!

Позволила менї кілька хвиль відпочити, а відтак приказала подати собі коня. Мовчки поїхали ми домів.

Аж тепер зрозумів я, чому єї родителї без обави позваляли їй їздити так далеко лиш в супроводї паробка від коний. Єї вихованє забезпечувало єї схибненя. Для неї не було иньших людий, лиш такі, що їй рівня.

Ще того самого вечера розповідав менї Ґреґоар про якісь непокоячі вісти в наших сторонах. Якогось Анґлїйця коло Бреш де Шосанк обрабовано і покалїчено, також в кількох сусїдних селах показали ся були якісь волоцюги, котрі годували ся тим, що відгрожували ся людем. На всякий случай границя не була безпечна. Маркі заказав їздити верхом, а службі наказав як найбільше пильнувати замку.

Коли їзда верхом закінчила ся, мав я ще менше до роботи як перед тим. Моя погорджена любов мала тепер досить нагоди до гіренького роздумуваня. Я з кождим днем марнів щораз більше, а мої товариші говорили, що вже мене не пізнають.

Я, що правда, вже від наймолодших лїт знав то дуже добре, що між людьми єсть ріжниця — часом навіть і дуже велика; але того я не знав, що ще в такий спосіб представляють собі люди всїлякі касти. Хиба-ж могли ще люди, що зачисляли ся до християн, до приклонників науки, після котрої всї суть рівні, держати ся дійстно того погляду, що межи деякими клясами єсть непереступний мур! Я переконав ся о тім гірко і стратив охоту до житя. Я був лиш паробком від коний, зьвіря в порівнаню з тими, що вийшли з крови столїтий!

Але я мусїв знайти якийсь спосіб, щоби дати волю моїм чувствам, що не давали менї спокою. Мене таки щось перло дати вираз мому настроєви в тонах, вилляти мій розриваючий біль в гармонїях, той біль, від котрого менї лице поблїдло і відходила охота до житя. Я хотів лиш раз, лиш однїсенький раз сїсти собі до того пишного фортепяну в сальонї і пристрастною грою заглушити мою муку.

А що паньство правильно о четвертій годинї по полудни виїзджали, постановив я одного дня виконати мій плян.

Мене не було при тім, коли віз рушив, але я побачив тумани пороху вже досить далеко на улици. Я побіг скоренько горі сходами і зайшов до сальону.

То була компата умебльована пишно в стилю рококо, з родинними образами на стїнах і з мягкими коврами на помостї. Менї здавало ся, що в сальонї трохи душно і я отворив вікно як-раз напроти фортепяну і сїв собі коло него.

Лиш один кусник з тих, що я їх знав на память, підходив до мого ворушливого настрою — Бетговена [1]) соната [2]) „При сьвітлї місяця".

Я завсїгди любив Бетговена. Він мислитель межи композіторами, творчий фільософ в тонах, метафізик [3]) безконечної глубини. Він рішає загадку несмертельности, доказує істнованє Бога, ставить рішучий приказ: Він, Ляйбніц [4]) і Кант [5]) заразом.

Я вже давно не сидїв при такім інструментї. З чувством правдивого вдоволеня бігали мої пальцї по клявішах, з під котрих добували ся повні, чисті тони. От і міг я тепер виповісти моє горе, мою нещасливу любов.

Підчас першого задумчивого уступу сонати були мої пальцї ще трохи за штивні, бо я вже давно мусїв від граня відвикати, але моє надмірне чувство доповняло той брак. Я не грав руками, але всїма нервами мого тїла. Я немов маґнетизував фортепян, він ніби жалу-

---

[1]) Людвик ван Бетговен, один з найперших і найбільших німецких музиків, був сином капельмайстра і родив ся в Бонн в грудни 1770 р. Він перенїс ся був до Відня і тут був учеником Моцарта. У Відни також писав він свої славні композициї. Мимо того, що він від 1802 р. углух був, не перестав компонувати і закінчив своє не довге але повне слави житє в 1827 р. у Відни, де єму в 1880 р. виставлено памятник.

[2]) „Соната" означає первістно композицию для інструментальної музики в противности до „кантати", композициї призначеної до сьпіву. Нинї розумів ся під сонатою рід композиций призначених до гри на фортепянї. Бетговен довів сонати до найбільшої висоти.

[3]) Метафізика — слово грецке, взяте із заголовка одного з головних дїл грецкого ученого Арістотелеса, значить „наука о тім, що понад природою", „що переходить наші змисли", або „наука о основах нашого пізнаваня". Метафізиком зве ся той, хто займає ся тою наукою.

[4]) Ляйбніц (Leibnitz) німецкий фільософ; родив ся 1646 р. в Липску, а помер в Ганновері в 1716 р.

[5]) Кант, син сїдельника, один з найбільших і найславнїйших німецких фільософів; родив ся в Королевци в 1724 р., помер тамже в 1804 р.

З високих воздухів долетіли до его уший слова: „Чи то Ліббен?“ — Здивований жовнїр узрів в горі на яких 100 метрів величезний бальон і крикнув до него: „Так!“ „Чи то касарня?“ відозвав ся знов голос з воздуха“. Коли жовнїр притакнув і на то питане, сказав один з воздушних плавників: „Поздоровіть там мого брата, поручника Н. Н., котрий тепер на муштрі!“ — почім бальон зчез тихісенько в поранній мраці.

— **Нова вибухова материя.** Перед двома тижнями роблено в стирийских копальнях зелїзної руди проби з новою вибуховою материею, „динамоном“. Проби повели ся успішно. Динамон винайдено в технїчних кругах військових а міністерство війни постановило его уживати лише в технїчних цїлях. Нова вибухова материя має ту висшість над динамітом, що вибухає доперва посредством відповідної капслї, впрочім є цїлком незапальна. Наслїдком сего динамон можна цїлком безпечно пересилати зелїзницею, почтою або й возом. Затим є се охоронна вибухова материя. Многі підприємства гірничі в австрийских Альпах постановили уживати від тепер в копальнях лише динамону.

## Господарство, промисл, торговля, гиґієна і вихованє.

### Добрі ради.

— Ростини промислові і торговельні управляє господар або на то, щоби їх продавати по добрій цїнї, отже так сказати би на спекуляцию, або на то, щоби їх перероблювати дома самому, що найбільше при помочи якогось промисловця в недалекім сусїдстві, або наконець, щоби їх продавати і відставляти до фабрик. Хто бере ся управляти такі ростини, повинен насамперед добре обчислити ся з тим, чи насамперед з самою управою дасть собі раду, чи розуміє ся на ній і має средства до неї; відтак, чи буде мати їх де збути, отже чи его робота не буде без цїли (на саму чутку, що хтось десь потребує, чи буде потребувати таких ростин, не треба спускати ся, як то вже нераз робили наші господарі, а відтак дуже гірко завели ся) і наконець, чи буде з них міг щось виробити дома так, що они дадуть єму і ліпший і дешевший виріб, як той, що купує ся вже готовий. Ростини торговельні і промислові лишають в господарстві мало гною а противно потребують его дуже богато. Господар мусить длятого розважити, чи може на своїм господарстві призбирати досить гною, або чи може купити его по такій цїнї, що землю не виницщить управою тих ростин. Управа майже всїх ростин торговельних вимагає звичайно і більше ручної роботи і більше знаня, пильности і капіталу, як звичайні ростини господарскі, але зато й оплачує ся, бо дає досить значний чистий дохід. Декотрі ростини того рода вимагають окремих приладів, місця до їх оброблюваня і будинків на склад (н. пр. тютюн і хміль) отже й на то мусить господар зважати та заздалегідь до того приготовити ся. Розріжняємо такі ростини промислові і торговельні: 1) Ростини на олїй; — 2) ростини на прядиво; — 3) ростини корінні; — 4) ростини фабричні і торговельні. До ростин на олїй належать: Ріпак, мак, ржій, сонїчник, лен і коноплї, декуди і гарбузи; — до ростин на прядиво: лен і коноплї; — до ростин корінних: гірчиця, кмен; — до ростин фабричних і торговельних: хміль, тютюн, цикория.

Перстенець або волокник, галапасна ростина, котра кидає ся на конюшинї і люцернї та нищить єї так, що на поли серед конюшини або люцерни роблять ся великі жовті плїші, на котрих та паша вже зовсім знищена, можна вигубити слїдуючим способом. На десять лїтрів води бере ся 1 кільо копервасу (вітриолю зелїза), розпускає ся его і поливає ся з коновочки до підливаня (з ситцем) в тім місци, де волокник кинув ся. Копервас не шкодить нїчого конюшинї а волокник від него гине. Тут треба сказати, що волокник або перстенець чіпає ся билинок конюшини або люцерни ссавиями і своїм тоненьким нїби волокно билом ве ся доокола них, робить нїби перстенї та висисає соки. Однакож найважнїйша річ в тім, щоби старати ся о то, аби насїне конюшини було зовсім чисте і не мало в собі насїня перстенця.

— Коли корова хоче лїтити ся пізнати по тім, що она неспокійна, скаче, ричить, не припускає молока і родові части опухають. Зриванє тревае звичайно 24 до 36 годин. Коли корова раз відстановила ся, то по 3 до 4 тиждням зриває ся знову. Коли корова по трох або чотирох недїлях не зриває ся знову, то знак, що она тїльна. Коли корова не зриває ся, то она або за товста або за худа і слабовита. В першім случаю треба зменшити пашу, в другім збільшити. Щоби зриванє прискорити, дає ся корові або молока від другої корови, що лїтить ся або конопляного сїмени, або вівса та ячменю з солию. Кажуть, що вар з коріня кропиви має на то дуже помагати. Жменю дрібно посїканого коріня варить ся через пів години в 7 до 8 лїтрах води і з того дає ся корові на пів години перед годованєм по лїтрі що дня три рази, рано, в полудне і вечер. Коли корова вже другого дня зриває ся, то не треба давати того вару.

### Переписка господарска.

**Яков. Ц. в Яб.:** На жаль не можемо Вам дати основної всесторонної відповіди, бо на пасїчництві дуже мало розуміємо ся. Можемо лиш то сказати, що від 1853 р. завів Дзєржон новий рій пчіл т. зв. італїяньскі, котрі дійстно мають бути пильнїйші і працьовитїйші, менше труть і ставлять ліпший опір т. зв. рабуючим пчолам. Італїяньска матка єсть красної золотистої барви і аж на кінци кадовба єсть чорна. Також і робитницї та трути відзначають ся жовтавою барвою, але у трута єсть она менше визначна як у матки або у робітниць. Італїяньску матку можете спровадити собі від фірми Prokop u. Schulze, Friedland in Böhmen. Фірма та висилає запліднені матки разом з другими пчолами для єї товариства вже з оплатою почтовою за 4 зр. в червни, а в липни аж до вересня за 3 зр. 50 кр., в марті за 4 зр. 70 кр. Кажіть насамперед прислати собі цїнник.

## Телеґрами.

**Париж** 18 червня. Президент поручив Рібетови утворити новий кабінет. Рібо застеріг собі час аж до нинї вечера, щоби порозуміти ся з політичними личностями.

**Мадрид** 18 червня. Цїль ескадри адмірала Камари держить ся у великій тайнї. Ходить чутка, що она пливе до Бостону, щоби бомбардувати американьскі порти; після иншої чутки пливе она на Филипини.

**Ґібральтар** 18 червня. Вчера переплила сюди іспаньска ескадра в напрямі на всхід.

**Мадрид** 18 червня. Американцї пустили вчера на Сантхаґо знову 1000 куль. По стороні іспаньскій згинуло 3 людий, а 21 єсть поранених; іспаньска ескадра неушкоджена.

**Берлин** 18 червня. До парляменту німецкого вибрано доси 34 консерватистів, 6 з партиї державної, 71 з центрум, 4 з партиї реформової, 6 национальних лїбералів і 2 вольнодумцїв.





вав ся і плакав, то знов усьміхав ся і веселив ся, зітхав і хлипав мов голос якого чоловіка. Я то гладив то бив по нїм. То вже не був інструмент, то було дрожанє моєї власної душі.

Якже тоті тони то здіймали ся то спадали, веселили ся і нарікали, як они вибігали мов гурток червонолицих дїточок, що бігають по цьвітнику, як они бороли ся з собою мов ті велити, як заводили борбу о панованє над якимсь сьвітом! Я підхопив той кусник не з его мислячої, але з его задумчивої сторони; розпустив его филями тонів, що висказували грімко муку любови, любови, що стратила надію.

Я виграв сонату аж до кінця, коли же вдарив послїдний акорд, закінчив его різкою дисгармонїєю, замкнув віко спустив голову в долину і заплакав.

Буря прошуміла. Я успокоїв ся знову і встав та хотів вийти, коли якась рука легенько доторкнула ся мого плеча.

То була Івонна! Она случайно не поїхала була на прохід.

— Ви граєте дїйстно знаменито, Віль — промовила она якимсь лагідним голосом і з якимсь слезавим блеском в єї очах. Я ще нїколи не чула, щоби хтось так грав Бетговена, мого улюбленого компонїста.

Я старав ся не показати того по собі, що то мене тронуло, щоби она може знову не обійшла ся гордо зі мною; то менї удало ся. Але не досить того, тут показала ся нагода до відплати за удар, даний менї не на жарти.

— Ах, панно Івонно, Ви занадто ласкаві! Бетговен Ваш компонїст! Ви забуваєте, що він не вийшов з крови столїтий! Як же би то підлестило низько уродженому чоловікови, як би він знав, що панна Салїєр-Боранпар з подивом грає его композициї!

Я склонив ся таким поклоном, що він нагадав ті часи, коли я сам яко господар принимав гостий в богато прибранім сальонї, лишив панну де Салїєр саму, пішов до своєї комірчини і став накувати свої річи. Я сподївав ся, що ще того самого вечера мене відправлять.

Але анї слїду з того. Маркіз був так само прихильний для мене як і давнїйше, Рене прийшов до мене до стайнї та питав о раду для золотистого гнїдого, котрий щось собі в копито зробив, а Ґреґоар говорив по чаю, що панна нинї незвичайно довго грала на фортепянї. Она анї словечком не згадала своїм родителям, що паробок від копий влїз до сальону та гримав по клявішах на єї фортепянї.

Тимчасом непокоячі вісти о розбоях в околици розходили ся щораз більше. Богато купелевих гостий з недалеких купелів повертало домів. Одного дня знайшли якогось селянина з села напроти замку страшно побитого і без памяти. Маркі, котрий особливо побоював ся о безпечність своїх дам, постановив з першим днем місяця покинути замок і перебути осїнь в своїй маєтности коло Поатіє.

Вже почали ся були робити приготовленя до виїзду, коли маркі під конець серпня одержав телеґраму, котра его і его родину дуже занепокоїла. Телеґрама принесла вість, що его найблизший свояк, Ганрі де Салїєр небезпечно занедужав, той сам, через котрого я дістав був місце. Він бажав побачити ся безпроволочно з своїми свояками. Маркі рішив ся борзо; вже на другий день поїхала цїла родина до Бордо.

Лиш Ґреґоар і я та кілька служниць ще лишило ся, щоби ґардеробу паньства впорядкувати та запакувати срібло і дорогоцїнности, котрі мали бути вислані до Парижа.

**(Дальше буде).**

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Лиш **50** кр. за **4** тягненя!

**Тягненє вже в суботу!**

**I Головна виграна 100.000 корон і 4 по 25.000 корон**

готівкою з 20% на податок

## ЛЬОСИ ЮВИЛЕЙНОІ ВИСТАВИ

**по 50 кр.**

**I. Тягненє: 22. червня 1898.**
**II. Тягненє: 6. серпня 1898.**
**III. Тягненє: 15. вересня 1898.**
**IV. Тягненє: 22. жовтня 1898.**

**поручають:** М. Йонаш, Кіц&Штоф, Корнман&Файґенбавм, Ґустав Макс, Самуелі&Ляндав, Шеленберґ&Крайсер, Авг. Шеленберґ і син, Сокаль&Лілїен, Як. Штро. 29

---

**КНИГАРНЯ**

С. А. КРИЖАНОВСКОГО в КРАКОВІ

поручае

слїдуючі книжки наукові педаґоґа **Райснера:**

## НАЙЛІПША МЕТОДА

**найлекша до дуже скорого а ґрунтовного** виученя ся **чужої мови без учителя,** з поясненями **вимови** і з **ключом** на кінци кождої книжки:

„Самоук“ **Руско-Нїмецкий** по 15, 30, 52 кр. і зр. 4·04. **Польсно-Нїмецкий Самоук** вступний курс **(Елементар)** по 15, 30, 52 кр.; курс I-ший 90 кр., курс II-гий зр. 2·30, комплет (оба курси) 3 зр.

„Самоук“ **Польско-Францускій,** курс I-ий 13 зшиток, курс II-гий 24 зшиток, Граматика Польско-Французка 10 зшиток по 22 кр., за послїплатою висилае ся лиш **20, 10** або **6** зшиток.

„Самоук“ **Польско-Анґлїйский** курс I-ший зр. 1·12, курс II-гий зр. 1·80, комплет зр. 2·62.

Американьский **Провідник** в бесїдами анґлїйскими, видане II-ге значно збільшене 75 кр.

„Самоуки **Славні Люди**“ т. е. 33 житєписий найславнїйших людий, з 16 ілюстрациями, зр. 1·20, в гарній оправі зр. 2·25.

Петефі Олександер король угорских поетів, безсмертний поет, убожаемий мадярским народом, поет над поетами, зр. 1·05, в гарній оправі зр. 1·80.

Дістати можна у всїх книгарнях. 17

---

Ново отворена

**Аґенция дневників і оголошень**

**у Львові**

Пасаж Гавсмана число 9.

приймае

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

**по цїнах оригінальних.**

---

**ГАЛИЦКИЙ**

**КРЕДИТОВИЙ БАНК**

принимає вкладки на

**КНИЖОЧКИ**

і опроцентовує їх по

**4½% на рік.**

7

**Для Львова і Галичини**

головний склад і експедиция

WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.

находить ся

**у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.**

---

**4¾ кільо кави**

netto вільне від порта за послїплатою або за попереднім присланєм гроший. Під ґваранцією 31 найлїпший товар.

| | | |
|---|---|---|
| **Афр्ик. Мока** перлова . . | зр | 3·70 |
| **Сантос** дуже добра . . | „ | 3·70 |
| **Куба** зелена найлїпша . | „ | 4·35 |
| **Цейльон** ясно-зел. найлїп. | „ | 6·10 |
| **Золота Ява** жовта найлїп. | „ | 5·90 |
| **Перl кава** знамен. сильна | „ | 5·55 |
| **Арабска Мока** дд. аромат. | „ | 6·90 |

Цїнники і тарифа цлова даром.

**ETTLINGER & Co., HAMBURG.**

---

**Старим і молодим**

поручаю недавно видану і значно побільшену книжку радника мед. дра Мілера о

**недугах тайних і нервових і радикальнім їх виліченю.**

За надісланєм **60 кр.** в марках листових, висилае вже оплачену посилку

CARL ROEBER
Braunschweig. 11

---

**РІПУ ПАШНУ**

стерняику (Stoppelrübensamen), насїнє сьвіже і певне. **лїтра 1 злр.,** поручає **Й. БУЛЬСЄВИЧ** склад насїня **в Бохни.** 30

---

**ЛИШ 1 злр. а. в.**

**квартально,**

піврічно 2 злр., річно 4 злр., коштують **„MODY PARYSKIE“** найгарнїйше і найдешевше письмо для жінок, заосмотрене великими таблицями крою і гафтів, додатками повістий і нот і т. д.

**„MODY PARYSKIE“** можна пренумерувати в Адміністрациї Львів **ул. Личаківска ч. 27** або в Аґенциї дневників С. СОКОЛОВСКОГО Львів **Пасаж Гавсмана ч. 9.**

Числа оказові висилае ся на жадане безплатно.

---

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

**Пасаж Гавсмана ч. 9,**

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

---

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).